

8. Moeten de bepalingen van het EG-Verdrag op basis waarvan volgens de door het Hof gestelde voorwaarden bij ernstige schending van de rechten die EU-burgers rechtstreeks aan het EG-Verdrag ontleen, een staat aansprakelijk kan worden gesteld, wanneer de rechten die EG-burgers rechtstreeks aan het EG-Verdrag ontleen, aldus worden uitgelegd dat deze beperkingen van de aansprakelijkheid van de staat op basis van de nationale rechtsorde, maar ook op basis van beslissingen van nationale rechters (in het bijzonder in die zin dat geen schade kan worden gevorderd wegens maatregelen van buitenlands beleid) in elk geval ongeoorloofd zijn?

recht strijdige wet uit te schakelen, ook al voorziet het nationale recht niet in een dergelijke vergoeding in geval van fouten van de wetgever (§ 1, AHG — „Ter uitvoering van de wetten ...“)?

(¹) Jurispr. 1996, blz. I-1029.

(²) Jurispr. 2001, blz. I-6297.

Verzoek van het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien van 15 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Helmut Fröschl en Republiek Oostenrijk

(Zaak C-184/03)

(2004/C 47/19)

Het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien heeft bij beschikking van 15 april 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 mei 2003, in het geding tussen Helmut Fröschl en Republiek Oostenrijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Was een uitlegging van § 373 C, lid 3, sub a, b en c van de Gewerbeordnung (bedrijfsvergunningenwet) 1994 (GewO 1994) (BGBl nr. 194, in de versie verschenen in BGBl nr. I 63/1997) alsmede van het besluit van de bondsminister van Economische zaken inzake gelijkwaardigverklaring van bekwaamheidsattesten van onderdanen van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte (BGBl nr. 775/1993), volgens welke aan een Oostenrijkse fotograaf de vergunning tot uitoefening van dat beroep werd geweigerd omdat hij de in die regeling voor het bekwaamheidsattest vereiste opleiding in Oostenrijk had gekregen en niet in een andere lidstaat van de EER, in 1998 in strijd met de destijds rechtstreeks werkende bepalingen van het gemeenschapsrecht, inzonderheid de artikelen 12, 43 en 49 EG?

Voor het geval de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Kan volgens vaste rechtspraak van het Hof [zie bijvoorbeeld arresten Hof van 5 maart 1996, C-46/93 en C-48/93 (¹), en 20 september 2001, C-453/99 (²)] ook vergoeding worden gevorderd van de proceskosten die de verzoeker voor de nationale rechterlijke instanties, daaronder begrepen de administratieve rechterlijke instanties, zijn opgekomen om een met het gemeenschaps-

Verzoek van het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien van 7 april 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen M. Herbstrith en de Republiek Oostenrijk

(Zaak C-229/03)

(2004/C 47/20)

Het Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien heeft bij beschikking van 7 april 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 26 mei 2003, in het geding tussen M. Herbstrith en de Republiek Oostenrijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Heeft het gemeenschapsrecht op het gebied van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in het kader van het beroep, in het bijzonder richtlijn 76/207/EEG (¹), in die zin rechtstreekse werking dat een recht op schadevergoeding krachtens ' 15, lid 1, B-GBG wat de hoogte betreft voor de volledige omvang van de schade bestaat, en dit ondanks enige begrenzing waarin het nationale Oostenrijkse recht voorziet, of bestaat bij gebreke van een dergelijke rechtstreekse werking van het gemeenschapsrecht in zoverre een vordering tegen de staat ter hoogte van het bedrag van de volledige schade?
2. Is bij de beoordeling van vorderingen op grond van het hierboven uiteengezette de bewijslastregel van artikel 4 van richtlijn 97/80/EG (²) van de Raad rechtstreeks van toepassing en, zo ja:
 - a) in die zin dat een advies in de zin van ' 22, lid 1, B-GBG als bewijs volstaat, indien daarin overtuigend en zonder enige twijfel tot uitdrukking komt dat er sprake is van discriminatie en niet kan worden uitgesloten dat deze het gevolg was van specifieke met het geslacht verband houdende redenen, zodat het advies van de Gleichbehandlungskommission des Bundes van 9 november 1998 in casu aan deze voorwaarde voldoet,

- b) geldt dit, ongeacht een advies in de hierboven genoemde zin, met dien verstande dat indien de verzoekster bewijst of slechts verklaart dat de kandidaat aan wie bij de toewijzing van de post de voorkeur werd gegeven minder geschikt (gekwalificeerd) was dan zij, de bewijsregel van deze richtlijn van toepassing wordt,
- c) geldt dit ook met dien verstande dat de levering van tegenbewijs slechts dan geslaagd kan worden geacht, indien deze tot de feitelijke vaststelling leidt dat de bovengenoemde kandidaat geschikter was of dat voor de benoeming van een minder geschikte kandidaat concreet een niet met het geslacht verband houdende reden doorslaggevend was?
4. Moet volgens het gemeenschapsrecht ook de morele schade worden vergoed?
5. Moet volgens het gemeenschapsrecht de rechter ook van ambtswege punitieve en morele schadevergoeding toekennen?
6. Is de Italiaanse wettelijke verjaringstermijn van één jaar voor schadevorderingen wegens inbreuken op de artikelen 81 EG en 82 EG, te kort en dus in strijd met het gemeenschapsrecht?
7. Begint volgens het gemeenschapsrecht de verjaring van de schadevordering te lopen op de dag waarop de inbreuk op de artikelen 81 en 82 is gepleegd, of op de dag waarop zij is beëindigd?
8. Moet de nationale rechter krachtens het gemeenschapsrecht de hiermee strijdige nationale normen buiten toepassing verklaren, dan wel deze normen in overeenstemming met het gemeenschapsrecht uitleggen?

(1) PB L 39, blz. 40.

(2) PB L 14, blz. 6.

Verzoek van het Ufficio del giudice di pace di Bitonto van 6 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Antonio Cannito en Fondiaria-sai Ass.ni

(Zaak C-438/03)

(2004/C 47/21)

Het Ufficio del giudice di pace di bitonto heeft bij beschikking van 6 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 oktober 2003, in het geding tussen Antonio Cannito en Fondiaria-sai Ass.ni, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vormen de feiten die definitief zijn vastgesteld in arrest nr. 2199 van de Consiglio di Stato van 23 april 2002 en in arrest nr. 6139 van het Tribunale Amministrativo Regionale Lazio (Rome) van 5 juli 2001, die moeten worden geacht hier volledig te zijn weergegeven, inbreuken op het gemeenschapsrecht, in het bijzonder op de artikelen 81 EG en 82 EG?
2. Is in geval van een inbreuk op de artikelen 81 EG en 82 EG de inbreukmaker verplicht tot schadeloosstelling van de eindverbruiker en van eenieder die aantoonde schade te hebben geleden?
3. Moet de nationale rechter (nog steeds volgens het gemeenschapsrecht) bij de schadebegroting, bovenop de teruggave van de in strijd met het gemeenschapsrecht ontvangen bedragen, degenen die de verboden overeenkomst hebben gesloten of misbruik hebben gemaakt van een machtspositie, ook veroordelen tot betaling van een punitieve schadevergoeding aan de gelaedeerde?

Verzoek van het Ufficio del giudice di pace di Bitonto van 6 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Pasqualina Murgolo en Assitalia Ass.ni.

(Zaak C-439/03)

(2004/C 47/22)

Het Ufficio del giudice di pace di bitonto heeft bij beschikking van 6 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 oktober 2003, in het geding tussen Pasqualina Murgolo en Assitalia Ass.ni., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vormen de feiten die definitief zijn vastgesteld in arrest nr. 2199 van de Consiglio di Stato van 23 april 2002 en in arrest nr. 6139 van het Tribunale Amministrativo Regionale Lazio (Rome) van 5 juli 2001, die moeten worden geacht hier volledig te zijn weergegeven, inbreuken op het gemeenschapsrecht, in het bijzonder op de artikelen 81 EG en 82 EG?
2. Is in geval van een inbreuk op de artikelen 81 EG en 82 EG de inbreukmaker verplicht tot schadeloosstelling van de eindverbruiker en van eenieder die aantoonde schade te hebben geleden?